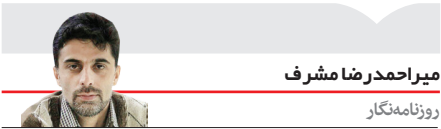

تحلیل نویسنده نشریه نیوزویک از پیشنهاد اعطای جایزه صلح نوبل به نخست‌وزیر رژیم‌صهیونیستی

نتانیا‌هو، نامزدمنفور جایزه صلح نوبل

میراحمد رضا مشرف

روزنامه‌نگار

امضای توافق عادی‌سازی روابط میان رژیم‌صهیونیستی و دو کشور عربی کوچک حاشیه خلیج‌فارس، ازجمله موضوعاتی بود که در چند هفته اخیر به‌شدت از سوی منابع خبری عمدتا مرتبط با آمریکا و جهان غرب، مورد توجه و بزرگنمایی قرار گرفت. بدون شک نمی‌توان نقش کاخ سفید و شخص ترامپ را در این بازی تبلیغاتی نادیده گرفت؛ به‌ویژه اینکه اهداف انتخاباتی رئیس‌جمهور آمریکا نیز در پس‌زمینه این توافقات کاملاً مشهود بوده است. اما به نظر می‌رسد این شو تبلیغاتی هنوز هم کامل نشده و پیشنهاد اعطای جایزه صلح برای بنیانگذاران و امضا کنندگان این توافق در همین راستا انجام می‌گیرد. سوال اساسی این است که افرادی همچون ترامپ، نتانیا‌هو و آل خلیفه چه خدمت بزرگی به جامعه بشری و صلح کرده‌اند که شایستگی دریافت چنین جایزه‌ای را داشته باشند؟ البته نمی‌توان منکر این شد که تعیین معیار خدمت به جامعه بشری و صلح جهانی برای اعطای جایزه صلح نوبل نیز با توجه به آنچه در عمل و طی چندین دهه گذشته رخ داده، تا حد زیادی به دور از واقعیت است. در هر حال همه این شرایط دست به دست هم داده تا‌تام اوکانر، تحلیلگر نشریه نیوزویک بحث توافقات اخیر خاورمیانه و پیشنهاد اعطای جایزه صلح نوبل به شخص نتانیا‌هو را در کانون توجه خود قرار داده و تلاش کند تا به سوالاتی در زمینه میزان اهمیت توافقات اخیر در حل بحران خاورمیانه و شایستگی نتانیا‌هو برای کسب جایزه صلح نوبل پاسخ دهد.

بی‌بی: نامزد جایزه صلح نوبل

نتانیا‌هو نخست‌وزیر رژیم‌صهیونیستی در کاخ سفید نشسته بود، درحالی که یادبودی به دست داشت که در آن ترامپ او را «بک عنصر کلیدی برای کشورمان و برای قلب‌هایمان» خطاب کرده بود. طولانی‌ترین زماندار رژیم‌صهیونیستی در واشنگتن دی‌سی حضور داشت تا با حمایت دولت ترامپ، دو توافق تاریخی را با امارات‌متحده عربی و بحرین، امضا کند. علاوه‌بر این شاید تا زمانی که کمیته صلح نوبل انتخاب نهایی خود را اعلام کند، این رژیم به توافقی با عربستان سعودی هم دست یافته باشد. این توافقی‌های پشت‌سر هم از جهت برقراری اولین روابط رژیم‌صهیونیستی با کشورهای منطقه طی یک ربع قرن اخیر حائزاهمیت است. نتانیا‌هو در مراسم امضا توافق خودش را به‌عنوان مبتکر نوع جدیدی از صلح نشان می‌دهد: «من زندگی‌ام را وقف حفاظت از جایگاه اسرائیل در میان کشورها کردم تا اینکه تنها دولت یهودی دنیار ا تضمین کنم.» آیا یک سال بعد نتانیا‌هو می‌تواند جایزه صلح نوبل را به دست آورد؟ این اتفاق باورنکردنی تقریباً قریب‌الوقوع به نظر می‌رسد، آن هم درحالی که شما می‌دانید شخصیت او چقدر نفرت‌انگیز است و از منظر منتقدان، حکومت بحث‌برانگیز کشوری را رهبری می‌کند که همچنان سمبل رسوایی جهانی در زمینه استعمارگرایی، اشغال نظامی و نقض حقوق بشر به شمار می‌آید. علاوه‌بر این، توافقی که نتانیا‌هو بر سر آن با کشورهای حاشیه خلیج‌فارس بحث و جدل می‌کند، نسبت به حل یا حتی بیان معضل فلسطین ناکام بوده است.

فلسطین و جایزه جنجالی صلح نوبل

تام اوکانر، تحلیلگر نیوزویک یادآوری می‌کند بحث و جنجال در تاریخ ۱۱۹ ساله نوبل چیز جدیدی نیست. طی چند دهه گذشته حتی افرادی مانند آدولف هیتلر و جوزف استالین هم در میان نامزدان فراوان این جایزه قرار داشته‌اند. اختصاص این جایزه در سال ۱۹۷۳ به هنری کسینجر وزیر خارجه وقت آمریکا و کسی که سال‌ها سرپرستی یک جنگ خونین در ویتنام را برعهده داشت، آنقدر مضحک بود که ترانه‌سرا و طنزپرداز

مشهور تام لهرر از آن به‌عنوان روزی که «طنز سیاسی منسوخ

شد» یاد می‌کند. این همان سالی بود که آخرین جنگ میان اعراب و رژیم‌صهیونیستی رخ داد. نزاع خاورمیانه حداقل در دو بازه زمانی در دستورکار و کانون توجه کمیته صلح نوبل قرار گرفت. مناخ‌م‌یگین، بنیانگذار حزب لیکود نتانیا‌هو، نخستین فرد صهیونیست بود که در سال ۱۹۷۹ و پس از امضای توافق با انورسادات رئیس‌جمهور مصر، جایزه صلح نوبل را به دست آورد. نامزدی مناخ‌م‌یگین به دلیل ارتباطاتش با گروه‌های مسلح یهودی مساله‌ای جنجال‌برانگیز محسوب می‌شد. نقش سادات در پروسه صلح نیز به عدم محبوبیت او دامن زد و باعث شد دو سال بعد در رژه نظامی قاهره ترور شود. اسحاق رابین، نخست‌وزیر پیشین رژیم‌صهیونیستی از دیگر کسانی بود که بهای صلح را با خاتمه یافتن زندگی‌اش به دست مردم خودش پرداخت. او یک‌سال پس از کسب جایزه صلح نوبلی که به‌واسطه برگزاری نشست میان سران رژیم‌صهیونیستی و سازمان آزادی‌بخش فلسطین در یافت کرده بود، در تل‌آویو به قتل رسید.

چرا نتانیا‌هو شایستگی جایزه صلح نوبل را ندارد؟

تام کانر تاکید دارد یک صدای دسته‌جمعی برای حمایت از اختصاص جایزه صلح نوبل به نتانیا‌هو از هم اکنون درحال شنیده شدن است، چنان که یک حقوق‌دان فنلاندی نامزدی نتانیا‌هو را حتی پیش از اینکه مراسم امضای توافق تمام شود، مطرح کرد. ویلهم جونبلا، رئیس کمیته مالی پارلمان فنلاند به نیوزویک می‌گوید: «رئیس‌جمهور ترامپ، نخست‌وزیر نتانیا‌هو و پادشاه آل خلیفه برای این همکاری شان سرازار پاداش هستند، چرا که توافق امضاشده روز سه‌شنبه رهیافت بسیار مهمی را برای صلح منطقه طی نیم‌قرن اخیر منعکس می‌سازد.» با این حال تام کانر معتقد است چشم‌انداز کسب جایزه نوبل توسط نتانیا‌هو برای بسیاری از ناظران بحث‌برانگیز و حتی غیرقابل‌پذیرش است. وی دلایلی را در این زمینه مطرح می‌کند که درخو‌ر تامل و توجه است.

توافق بر سر نادیده گرفتن فلسطینی‌ها

جنبه شگفت‌آور توافقات اخیر میزان نادیده گرفتن درخواست فلسطینی‌ها برای استقلال است؛ مساله‌ای که همیشه تصور می‌شد نخستین گام اجتناب‌ناپذیر هر مذاکره‌ای باشد. فلسطینی‌هایی که در سرزمینی تکه‌تکه شده و درواقع اشغال‌شده‌ای که سازمان ملل به‌عنوان دولت فلسطین شناسایی کرده است، زندگی می‌کنند بر این نظر هستند که آنها در این توافق بیش از هر زمان دیگری محروم مانده‌اند. امروز برای فلسطینی‌ها فقدان حمایت و پشتیبانی از سوی متحدان عرب سنتی شان روشن شده، آن هم در شرایطی که رژیم‌صهیونیستی زمین‌ها و حاکمیت کمتر و کمتری را برای کشاندن آنها به پای میز مذاکره پیشنهاد می‌کند. برنامه‌ای هم که ترامپ و مشاور ارشدش کوشنر در ماه ژانویه ارائه کرده‌اند به فلسطینی‌ها کنترل مرزها و امنیت‌شان و در واقع به‌پای‌های استقلال شان را نمی‌دهد. به همین دلیل است که فلسطینی‌ها بلافاصله این پیشنهاد را رد کرده و چرخش امارات و بحرین به سمت رژیم‌صهیونیستی را خیانت به آرمان قدس تلقی کرده‌اند. رهبری فلسطینی‌ها در نامه‌ای که برای نیوزویک و درواکنش به توافق بحرین و امارات فرستاده است، تاکید دارد: «این توهم است اگر فکر کنیم به دست آوردن

چنین امتیازاتی آن هم با هزینه کردن حقوق

مردم فلسطین، صلح و امنیت و ثبات را

به منطقه به ارمغان می‌آورد.» درکنار

این‌ها نباید فراموش کرد که نتانیا‌هو

به واسطه سیاست‌هایش در نتانیا‌هو

شهرک‌سازی در سرزمین‌های

اشغالی و دیدگاه‌هایش درمورد

الحاق سرزمین‌های فلسطینی

به‌طور مکرر و منظم از سوی

سازمان ملل و گروه‌های حقوق

بشری در معرض انتقاد قرار دارد؛

آغاز فصل نوبل

روز گذشته با اهدای جایزه نوبل پزشکی، فصل نوبل در سال ۲۰۲۰ آغاز شد. آکادمی نوبل روز دوشنبه در بیانیه‌ای اعلام کرد، جایزه خود را به دلیل کشف ویروس هپاتیت سی (HCV) به دو دانشمند آمریکایی و یک محقق برجسته آمریکایی- بریتانیایی به نام‌های هاروی آلتز، چارلز رایس و مایکل هوتون اهدا کرده است. قرار است اسامی برندگان جایزه نوبل فیزیک و شیمی

«ممکن است این تصور به وجود آید که این جایزه به نتانیا‌هو داده می‌شود تا سعودی‌ها نیز تشویق به آمدن در میدان شوند، اما کمیته صلح نوبل هرگز این جایزه را به نتانیا‌هو نخواهد داد، چرا که او کسی است که وعده الحاق بخش‌هایی از کرانه باختری را مطرح کرده، موضوعی که خود‌زمینه تشدید نزاع فلسطینی- اسرائیلی را فراهم ساخته است.»

توافقی در راستای آشکار سازی روابط پنهان

تحلیلگر نیوزویک معتقد است توافق با امارات و بحرین آنگونه که به نمایش گذاشته شده، اتفاق خاص و خارق‌العاده‌ای محسوب نمی‌شود. روابط رژیم‌صهیونیستی و پادشاهی‌های سنتی شبه‌جزیره عربستان به آرامی، اما به شکلی کاملاً تاثیرگذار، درحال ارتقا بوده است. گروه‌هایی از دو طرف مدت‌هاست روابط مخفیانه در حوزه‌هایی چون ارتباطات، سلامت و حتی امنیت ملی داشته‌اند. با این سطح از روابط سازمان یافته، توافق رژیم‌صهیونیستی با امارات و بحرین آن‌طورها هم که نشان داده می‌شود، خارق‌العاده نیست. در همین راستا دانیل کارزر، از دانشگاه پرینستون و کسی که در دوران کلینتون به‌عنوان سفیر آمریکا در مصر و در دوره جرج دبلیو بوش به‌عنوان سفیر این کشور در رژیم‌صهیونیستی خدمت می‌کرد، معتقد است کوشش‌های نتانیا‌هو به هیچ‌وجه با عملکردهای دیپلماتیک گذشته قابل قیاس نیست: «درحالی که توافق‌های عادی‌سازی روابط فی‌نفسه مهم تلقی می‌شوند، اما آنها هیچ وقت در سطح معاهدات صلح میان دشمنان قرار نمی‌گیرند. نه بحرین و نه امارات هیچ یک حتی جنگی هم در برابر اسرائیل

است کوشش‌های نتانیا‌هو به هیچ‌وجه با عملکردهای دیپلماتیک گذشته قابل قیاس نیست: «درحالی

که توافق‌های عادی‌سازی روابط فی‌نفسه مهم تلقی می‌شوند، اما آنها هیچ وقت

در سطح معاهدات صلح میان دشمنان قرار نمی‌گیرند. نه

بحرین و نه امارات هیچ یک حتی جنگی هم در برابر اسرائیل

سال ۲۰۲۰ نیز به ترتیب روزهای سه‌شنبه (امروز) و چهارشنبه (فردا) اعلام شوند. همچنین جوایز نوبل ادبیات و صلح که به‌طور سنتی بیش از سایر جوایز نوبل مورد توجه افکار عمومی قرار می‌گیرد، روزهای پنجشنبه و جمعه برندگان خود را خواهند شناخت. پایان بخش فصل نوبل در سال ۲۰۲۰ نیز اهدای جایزه نوبل اقتصادی در روز دوشنبه، ۱۲ اکتبر خواهد بود.

سال ۲۰۲۰ نیز به ترتیب روزهای سه‌شنبه (امروز) و چهارشنبه (فردا) اعلام شوند. همچنین جوایز نوبل ادبیات و صلح که به‌طور سنتی بیش از سایر جوایز نوبل مورد توجه افکار عمومی

قرار می‌گیرد، روزهای پنجشنبه و جمعه برندگان خود را خواهند شناخت. پایان بخش فصل

نوبل در سال ۲۰۲۰ نیز اهدای جایزه نوبل اقتصادی در روز دوشنبه، ۱۲ اکتبر خواهد بود.

سال ۲۰۲۰ نیز به ترتیب روزهای سه‌شنبه (امروز) و چهارشنبه (فردا) اعلام شوند. همچنین جوایز نوبل ادبیات و صلح که به‌طور سنتی بیش از سایر جوایز نوبل مورد توجه افکار عمومی

قرار می‌گیرد، روزهای پنجشنبه و جمعه برندگان خود را خواهند شناخت. پایان بخش فصل

نوبل در سال ۲۰۲۰ نیز اهدای جایزه نوبل اقتصادی در روز دوشنبه، ۱۲ اکتبر خواهد بود.

سال ۲۰۲۰ نیز به ترتیب روزهای سه‌شنبه (امروز) و چهارشنبه (فردا) اعلام شوند. همچنین جوایز نوبل ادبیات و صلح که به‌طور سنتی بیش از سایر جوایز نوبل مورد توجه افکار عمومی

قرار می‌گیرد، روزهای پنجشنبه و جمعه برندگان خود را خواهند شناخت. پایان بخش فصل

نوبل در سال ۲۰۲۰ نیز اهدای جایزه نوبل اقتصادی در روز دوشنبه، ۱۲ اکتبر خواهد بود.

سال ۲۰۲۰ نیز به ترتیب روزهای سه‌شنبه (امروز) و چهارشنبه (فردا) اعلام شوند. همچنین جوایز نوبل ادبیات و صلح که به‌طور سنتی بیش از سایر جوایز نوبل مورد توجه افکار عمومی

قرار می‌گیرد، روزهای پنجشنبه و جمعه برندگان خود را خواهند شناخت. پایان بخش فصل

نوبل در سال ۲۰۲۰ نیز اهدای جایزه نوبل اقتصادی در روز دوشنبه، ۱۲ اکتبر خواهد بود.

سال ۲۰۲۰ نیز به ترتیب روزهای سه‌شنبه (امروز) و چهارشنبه (فردا) اعلام شوند. همچنین جوایز نوبل ادبیات و صلح که به‌طور سنتی بیش از سایر جوایز نوبل مورد توجه افکار عمومی

قرار می‌گیرد، روزهای پنجشنبه و جمعه برندگان خود را خواهند شناخت. پایان بخش فصل

نوبل در سال ۲۰۲۰ نیز اهدای جایزه نوبل اقتصادی در روز دوشنبه، ۱۲ اکتبر خواهد بود.

سال ۲۰۲۰ نیز به ترتیب روزهای سه‌شنبه (امروز) و چهارشنبه (فردا) اعلام شوند. همچنین جوایز نوبل ادبیات و صلح که به‌طور سنتی بیش از سایر جوایز نوبل مورد توجه افکار عمومی

قرار می‌گیرد، روزهای پنجشنبه و جمعه برندگان خود را خواهند شناخت. پایان بخش فصل

نوبل در سال ۲۰۲۰ نیز اهدای جایزه نوبل اقتصادی در روز دوشنبه، ۱۲ اکتبر خواهد بود.

سال ۲۰۲۰ نیز به ترتیب روزهای سه‌شنبه (امروز) و چهارشنبه (فردا) اعلام شوند. همچنین جوایز نوبل ادبیات و صلح که به‌طور سنتی بیش از سایر جوایز نوبل مورد توجه افکار عمومی

قرار می‌گیرد، روزهای پنجشنبه و جمعه برندگان خود را خواهند شناخت. پایان بخش فصل

نوبل در سال ۲۰۲۰ نیز اهدای جایزه نوبل اقتصادی در روز دوشنبه، ۱۲ اکتبر خواهد بود.

سال ۲۰۲۰ نیز به ترتیب روزهای سه‌شنبه (امروز) و چهارشنبه (فردا) اعلام شوند. همچنین جوایز نوبل ادبیات و صلح که به‌طور سنتی بیش از سایر جوایز نوبل مورد توجه افکار عمومی

قرار می‌گیرد، روزهای پنجشنبه و جمعه برندگان خود را خواهند شناخت. پایان بخش فصل

نوبل در سال ۲۰۲۰ نیز اهدای جایزه نوبل اقتصادی در روز دوشنبه، ۱۲ اکتبر خواهد بود.

نداشته‌اند.» از نظر وی دستاورد نتانیا‌هو در کمزنگ کردن حمایت‌های منطقه‌ای از فلسطینی‌ها انگیزه ناقصی برای این پاداش است، آن هم در توافقی که خود فلسطینی‌ها در آن حضور ندارند: «پیش از این فقدان عادی‌سازی به دلیل اجماع عرب‌ها در حمایت از فلسطین بود. افتخار نتانیا‌هو این است که روایتی را که بیش از ۲۵ سال وجود داشته، از تاریکی خارج کرد. بنابراین کار او در حدی نیست که استحقاق جایزه صلح نوبل را داشته باشد. این جایزه باید برای زمانی ذخیره شود که یک نخست‌وزیر اسرائیل صلح با فلسطینی‌ها را به ارمغان آورد.» رونالد کریس، پروفیسور دانشگاه مینه‌سوتا و یکی از کسانی که در رابطه با سیاستگذاری جایزه صلح نوبل صاحب‌نظر است، نیز بر این نظر صحه می‌گذارد: «در کمیته صلح نوبل تحقق صلح با فلسطینی‌ها وزن بسیار سنگین‌تری دارد تا توافقات کوچک صلح با امارت‌های خلیج‌فارس.»

نتانیا‌هو رسوایی‌های داخلی

اما در کنار تمامی موارد ذکرشده، نباید مشکلات و رسوایی‌های داخلی نتانیا‌هو را نیز به دست‌فراموشی سپرد. او با اتهامات جدی در زمینه رشوه و کلاهبرداری مواجه است، هرچند طرفدارانش اصرار دارند که این مسائل ربطی به جایزه صلح نوبل ندارد. غانم نوسویه، موسس «بنیاد انجمن‌های جهانی» ازجمله همین افراد است: «من فکر نمی‌کنم جایزه صلح نوبل موظف باشد به مشکلات داخلی نتانیا‌هو هم بپردازد. این بحث‌های کاملاً جداگانه‌ای است و جایزه برای ایجاد صلح در نظر گرفته شده که نتانیا‌هو کاملاً شرایط آن را دارد.» در همین زمینه دور گولد که مدت‌ها به‌عنوان سفیر رژیم‌صهیونیستی در سازمان ملل و مشاور رهبرانی چون نتانیا‌هو خدمت کرده است، می‌گوید هیچ نخست‌وزیری از زمان اسحاق رابین و مناخ‌م‌یگین چنین دستاوردی نداشته است. او سیاست‌های الحاقی‌اش را اصلاح کرده و بنابراین محکومیت آنها بی‌مورد به نظر می‌رسد. در رابطه با بحث‌های حقوقی (اتهامات نتانیا‌هو) نیز این مشکلات از طریق سیستم قضایی داخل رژیم‌صهیونیستی پیگیری خواهد شد. با این حال اوپویند تانسون یکی از اساتید دانشگاه نروژ که خود از مشاوران بخش جایزه صلح نوبل بوده، بر این اعتقاد است که اشخاص باید در همه زمینه‌ها شایسته باشند اما در نهایت به نظر می‌رسد که نتانیا‌هو درخور این جایزه نباشد: «من نمی‌توانم به قاطعیت امکان نامزدی ترامپ یا نتانیا‌هو را رد کنم، اما نظر شخصی من این است که خدمت‌های او دیدگاه‌های شخصی‌شان در بیشتر حوزه‌ها در تقابل کامل با سیاست‌ها و مسیرهای از پیش تعیین‌شده‌ای قرار دارد که جایزه صلح نوبل از سال ۱۹۰۱ تاکنون آنها را مد نظر قرار داده است.»

فلسطین مظلوم‌تر از قبل

به نظر می‌رسد که تام کانر در مقاله تحلیلی خود در نیوزویک کوشش زیادی به خرج می‌دهد تا به‌عنوان فردی یهودی ستیز معرفی نشود. شاید به همین دلیل است که نظر موافقان نتانیا‌هو را در سخن پایانی خود جای می‌دهد: «این درست است که این جایزه به مادر تیرزا اوپاما داده شده است، اما هیچ کدام صلح را به ارمغان نیاوردند. نتانیا‌هو صلح را به ارمغان آورد و بیشتر از این هم به ارمغان می‌آورد.» با این همه خط سیر کلی این تحلیل و احتمالاً دیدگاه او را باید درست‌قبل از این جملات پایانی مشاهده کرد، آنجا که اظهارات دیانا بوتو‌سنگوی پیشین سازمان آزادی‌بخش فلسطین را نقل می‌کند: «صرف‌نظر از وجود یک مرد صلح‌طلب یا حتی کسی که چشم‌اندازی برای صلح دارد، آنچه نتانیا‌هو دارد جلوه‌ای از مصونیت است... حقیقت این است که برنامه دنبال شده از سوی این دو دولت عربی (بحرین و امارات) بیش از آنکه نشانه‌ای از حرکت ما در امتداد مسیر صحیح باشد، ایجاد نظم جدیدی است که در آن شاهد اعطای پاداش به جنایات جنگی و جنایت‌کاران جنگی هستیم.»

آمریکای لاتین

حکم طلایی برای مادورو

دونالد ترامپ ریاست‌جمهوری این فرد را به رسمیت شناخت و سفارت ونزوئلا در واشنگتن را در اختیار گوایدو قرار داد. پس از آمریکا اتحادیه اروپا از جمله بریتانیا سپس گوایدو را به‌عنوان رئیس‌جمهوری موقت ونزوئلا به رسمیت شناختند و هم‌راه با آمریکا، اموال دولت ونزوئلا را به نفع گوایدو مصادره کردند. بریتانیا با حکم دیوان عالی این کشور، ذخایر طلای یک میلیارد دلاری کاراکاس را در اختیار دولت موقت گذاشت. دولت ونزوئلا ماه گذشته (سپتامبر) درخواست تجدیدنظر در حکم دیوان عالی انگلیس برای جلوگیری از دسترسی کاراکاس به این اندوخته را کرده بود. دولت مادورو گفته بود که به ذخایر طلای بانک مرکزی ونزوئلا در بانک انگلستان برای تأمین منابع مالی مورد نیاز برای مبارزه با شیوع کرونا نیاز دارد ولی این بانک از سال ۲۰۱۸ تاکنون به دلیل به رسمیت نشناختن مادورو به‌عنوان رئیس‌جمهوری قانونی این کشور از دسترسی دولت او به ایسن ذخایر جلوگیری کرده بود. این حکم دادگاه بریتانیا، علاوه‌بر آزادسازی ذخایر طلا، یک پیروزی قابل توجه برای دولت مادورو به حساب می‌آید.

دادگاه تجدیدنظر بریتانیا مالکیت رهبر مخالفان ونزوئلا بر ذخایر طلای یک میلیارد دلاری این کشور که در بانک انگلستان به امانت گذاشته شده را لغو کرد. به گزارش ایرنا به نقل از رویترز، دادگاه تجدیدنظر انگلیس با به رسمیت شناختن بانک مرکزی ونزوئلا وابسته به دولت مادورو، حکم دیوان عالی انگلیس را مبنی بر شناساییی خوان گوایدو، نماینده مخالف مورد حمایت غرب به‌عنوان رئیس‌جمهوری موقت براساس قانون اساسی ونزوئلا، مردود شناخت. شبکه خبری تله سور ونزوئلا نیز نوشت: «بانک مرکزی ونزوئلا این محموله ۳۱ تنی طلا را به‌عنوان پشت‌خوانه پول رایج، در بانک مرکزی انگلیس سپرده گذاری کرده بود.» دیوان عالی انگلیس در ماه ژوئیه (خرداد) اجازه دسترسی گوایدو، رئیس‌جمهوری خودخوانده ونزوئلا را به این سپرده یک میلیارد دلاری صادر کرده بود. خوان گوایدو، رئیس مجمع ملی ونزوئلا بود که پس از انتخابات سال ۲۰۱۸ و پیروزی نیکلاس مادورو رئیس‌جمهور ونزوئلا در آن، حاضر به پذیرش نتایج انتخابات نشد و خود را رئیس‌جمهور ونزوئلا خواند. دقایقی پس از اعلام ریاست‌جمهوری گوایدو،